

digvis faa en international Karakter. Ogsaa i de neutrale Lande vil, som Becker allerede har paapeget, de unormale Forhold paa alle Arbejdsomraader have til Følge, at Kvinder i større Udstækning vil blive efterspurgt som Arbejdskraft. Men hvis det skal undgaas, at dette volder Ulykke, maa Princippet „lige Løn for lige Arbejde“ hævdes, og Stat og Kommune maa være forpligtede til her at gaa i Spidsen. Og hun vilde gerne have Lov til i al Beskedenhed at sige Arbejdernes Repræsentanter i denne Forsamling, at skal Stigningen i Antallet af kvindelige Lønarbejdere ikke blive en Aarsag til Nedpresning af Lønnen for Mændene, maa Arbejderne, Mænd og Kvinder, forstaa at forene sig til Forsvar for deres Interesser i Stedet for, som det nu desværre ofte er Tilfældet, at optræde som hinandens Konkurrenter. Naar man gennemlæser Budgettet og hefter sin Opmærksomhed ved dette Forhold, vil man se det ene Eksempel efter det andet paa Misforhold mellem Mænds og Kvinders Løn. Det gælder først og fremmest Lærere og Lærerinder, dernæst hele Hospitalspersonalet, lige fra Sygeplejerskerne til Vagtopsynet. Personalet ved de forskellige kommunale Badeanstalter o. s. v., o. s. v. Arten af Arbejdet er den samme, Arbejdstiden den samme, kun Lønnen er forskellig. Vel lønnes paa mange Omraader indenfor Kommunen Mænd og Kvinder ens, men her brænder saa Tampen, som hun saa ofte havde paavist med samme Virkning, paa et andet Punkt — hun tænkte her paa de daarlige Avancementsforhold for Kvinderne. Hvis der nu blev Tale om at ansætte Kvinder som Maalerkontrollører, Sporvognskonduktører o. s. v., saa skulde Hensigten dog ikke være den at skaffe Kommunen billigere Arbejdskraft, men skaffe den bedre eller ligesaa velegnet Arbejdskraft. Hun var slet ikke blind for de saavel teoretiske som økonomiske Vanskeligheder, der rummes i Kravet om lige Løn for lige Arbejde, men det var hendes Overbevisning, at Gennemførelsen af dette Krav var det eneste Middel til at opnaa en naturlig Ligevægt i Fordelingen af Arbejdet mellem Mænd og Kvinder. Det er det eneste Middel til at opnaa, at Kvinder

og Mænd især netop kommer til at udføre det Arbejde, hvortil de bedst egner sig. Den empiriske Fremgangsmaade, som Fru Hessel anbefalede, var efter Talerens Mening ganske ufarbar, hvis man da ikke vil regne med Aarhundreder eller Aartusinder. Ved at specialisere Erhvervsarbejdet efter Køn vil man uvægerlig fastslaa det nu bestaaende, at Kvindearbejdet er det, der er daarligt lønnet, Mandsarbejdet er det, der er vellønnet. Gennemførelsen af Princippet „lige Løn for lige Arbejde“ vil naturligvis til en Begyndelse drive en Mængde Kvinder ud af Erhvervsarbejdet, men det vil ogsaa til Gengæld paa en heldig Maade formindske Kvindernes Flugt fra Hjemmene. Hjemmene vil faa den Arbejdskraft tilbage, som de har Krav paa, og som aldrig burde have forladt dem. Lige Løn for lige Arbejde er det „Fremad“, som Fru Bang haabede og ønskede. Det er det „Fremad“, som Fru Bang aabenbart ikke selv turde eller vilde nævne, for helt er den Tanke jo endnu ikke forsvundet, at Arbejderklassens sociale Kaar kan fremhjælpes ved Forbud mod Kvinders Erhvervsarbejde. Endnu spørger vist i selv Fru Bangs Hjerne en Reminiscens af den Opfattelse, at Kvindernes Erhvervsarbejde egentlig er et Onde, om end et uundgaeligt. Taleren saa som bekendt ikke saaledes paa denne Sag. Hun betragtede ikke den Revolution, der foregaar med Kvindearbejdet, som en Ulykke, men som et Led i hele den tekniske og samfundsøkonomiske Udvikling. Det er ikke Udviklingen selv, men de Misforhold, der har ledsaget den, der bør bekæmpes. Og et af Midlerne hertil er lige Løn for lige Arbejde. Hun var enig i meget af, hvad Fru Bang udtalte, og hun ansaa det for et vigtigt socialt Problem at finde Udveje til at bevare et saa nært Samliv som muligt mellem Moder og Barn. Men dette Problem løses sandelig ikke ved at yde Modstand mod Kvinders erhvervsmæssige Arbejde, langt snarere løses det ved en økonomisk Højnelse af Kvindearbejdet, ved at organisere Kvinderne, saaledes at de gennem stærk Sammenslutning kan værges sig mod Udbytning og mod de kapitalistiske Tendenser, der tilsigter gennem Udbytning af Kvinderne at trykke Mandens Løn ned.

Hun vilde altsaa meget gerne have en Udtalelse fra Becker ligesom ogsaa fra Fru Bang om, hvorledes de saa paa Princippet „lige Løn for lige Arbejde“. Det undrede hende, at man her i Borgerrepræsentationen i disse Dage havde kunnet føre en, hun havde nær sagt, rigtig Kvindesagsdiskussion uden at en eneste af de Talere, der havde berørt dette Emne, var kommen ind paa dette dog det mest afgørende Spørgsmaal i hele denne Sag. Naar hun ogsaa gerne vilde have en Udtalelse herom fra Becker, var det fordi hun saa tydeligt mindedes den Stilling, som Becker i sin Tid indtog til Spørgsmaalet om Lønnen for *de kvindelige Politibetjente*. Mod en enstemmig Udvalgsindstilling, mod Politidirektøren, mod Borgmesteren for 1ste Afdeling fik Becker væltet Forslaget om, at de mandlige og kvindelige Politibetjente i 3die Afdeling skulde lønnes ens. Vel fik Becker ved en vis, ganske vist noget anstrengt, juridisk Manøvre Diskussionen drejet derhen, at Udvalgets Forslag stillede Kvinderne bedre end Mændene, hvilket i den Grad oprørte Flertallets Retfærdighedssans, at Forslaget forkastedes, bl. a. ved Fru Bangs Stemme, trods megen Protest fra Ordføreren for Udvalget, Politidirektøren og Borgmesteren. Forhaabentlig vilde den Retfærdighedssans, som dengang raadede hos Flertallet, ogsaa give sig Udslag, naar ved Lejlighed Spørgsmaalet vendes om.

Kvindeligt Politi.

Medens hun var ved de kvindelige Politibetjente, vilde hun gerne føje sin Anbefaling til de allerede tidligere fremkomne om en Udvikelse af det kvindelige Politi. Navnlig i *Sædelighedspolitiet* maa det vist siges at være ønskeligt for at opnaa det tilsigtede Resultat, at Antallet forøges. Siden Kontrollen med de prostituerede Kvinder er ophævet, er Antallet af de ganske unge Piger, som søger Erhverv ved Utugt, stigende, og det Arbejde, som fra Politiets Side udføres for at redde disse Pigeboern, er selvfølgelig meget vanskeligt. Det var — i alt Fald for hende — indlysende, at en Kvinde med de nødvendige Kvalifikationer har bedre Chancer for at naa et godt Resultat paa dette Omraade end en Mand. Hun